

P7_TA(2011)0430

Aukščiausiojo lygio susitikimas „Rio+20“

2011 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendros ES pozicijos priėmimo rengiantis Jungtinių Tautų konferencijai darnaus vystymosi klausimais („Rio+20“)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į atsižvelgdamas į tai, kad 2012 m. Rio de Žaneire vyks Jungtinių Tautų konferencija darnaus vystymosi klausimais („Rio+20“), kurioje daugiausia dėmesio bus skiriama dviem temoms: ekologiškai ekonomikai darnaus vystymosi ir skurdo naikinimo srityje ir institucinei darnaus vystymosi struktūrai,
 - atsižvelgdamas į klausimus Komisijai ir Tarybai dėl ES tikslų Jungtinių Tautų konferencijoje darnaus vystymosi klausimais („Rio+20“), vyksiančioje 2012 m. birželio mėn. Rio de Žaneire (O-000181/2011 - B7-0436/2011, O-000182/2011 - B7-0437/2011),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui, pavadintą „Rio+20“: ekologiškos ekonomikos ir geresnio valdymo siekiai” (COM(2011)0363),
 - atsižvelgdamas į konferencijos dėl biologinės įvairovės, vykusios 2010 m. Nagojoje, Japonijoje, rezultatus,
 - atsižvelgdamas į 1997 m. Kioto protokolą,
 - atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 8 d. JT Tūkstantmečio deklaraciją, kurioje buvo nustatyti Tūkstantmečio vystymosi tikslai (TVT), kaip tarptautinės bendruomenės bendrai patvirtinti skurdo panaikinimo siekiai,
 - atsižvelgdamas į visuotinę iniciatyvą „Ekosistemų ir biologinės įvairovės ekonomika“ (angl. TEEB), kuriai 2007 m. birželio mėn. pritarė Didžiojo aštuoneto ir kitų penkių šalių (G8+5) vadovai, taip pat į 2009 ir 2010 m. paskelbtus jos rezultatus,
 - atsižvelgdamas į Tarpvyriausybines klimato kaitos komisijos vertinimo ataskaitas,
 - atsižvelgdamas į JT deklaraciją dėl čiabuvių tautų teisių,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. priimtą Tarptautinio vystymuisi skirto žemės ūkio žinių, mokslo ir technologijų vertinimo organizacijos (angl. IAASTD) ataskaitą,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. JT Žmogaus teisių taryboje pristatytą JT specialiojo pranešėjo teisės į maistą klausimais pranešimą „Žemės ūkio ekologija ir teisė į maistą“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi, nepaisant pažangos, padarytos darnaus vystymosi srityje po 1992 m. Rio de Žaneiro aukščiausiojo lygio susitikimo ir po 2002 m. Johannesburgo aukščiausiojo lygio susitikimo, lieka vis dar neišspręsta daug klausimų, susijusių su įgyvendinimo spragomis ir uždaviniais, o daugelis tarptautinės bendruomenės įsipareigojimų dar nėra visiškai

įgyvendinta;

- B. kadangi trimis aukščiausiojo lygio susitikime „Rio+20“ iškeltais tikslais bus galima užtikrinti atnaujintus politinius įsipareigojimus darnaus vystymosi srityje, įvertinti pasiektą pažangą ir likusias pagrindinių aukščiausiojo lygio susitikimų darnaus vystymosi klausimais rezultatų įgyvendinimo spragas ir įveikti naujus ir kylančius iššūkius;
- C. kadangi reikėtų gerinti trijų Rio de Žaneiro konvencijų dėl biologinės įvairovės (BĮK), dėl klimato kaitos (JTBBKK) ir dėl dykumėjimo (JTCKD) sąveiką;
- D. kadangi apie 1,4 mlrd. žmonių tebegyvena ypač didelio skurdo sąlygomis (pusė iš jų Afrikoje į pietus nuo Sacharos); kadangi maždaug šeštadaliui pasaulio gyventojų trūksta maisto, didėja apsirūpinimo maistu nesaugumas, o dauguma besivystančių šalių gyventojų susiduria su nedarbo arba nepakankamo užimtumo problemomis, kadangi 70 proc. asmenų, gyvenančių mažiau kaip už vieną dolerį per dieną, yra moterys;
- E. kadangi klimato kaita kelia didelę grėsmę skurdo mažinimui, žmogaus teisėms, taikai ir saugumui bei Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT) įgyvendinimui daugelyje besivystančių šalių;
- F. kadangi tikimasi, kad 2050 m. pasaulyje žmonių skaičius padidės mažiausiai iki 9 mlrd., todėl dar labiau padidės ribotų gamtos išteklių poreikis ir gebėjimas valdyti susidarantį atliekų srautą;
- G. kadangi dėl vis augančio vandens, žemės ir miškų poreikio padidėjo šių išteklių išekvojimas bei nykimas; kadangi ir toliau nerimą keliančiu greičiu nyksta biologinė įvairovė, ekosistema, pereikvojami žuvų ištekliai bei naikinami miškai;
- H. kadangi bendras išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis ir toliau didėja;
- I. kadangi pasaulio vandenynų vaidmuo pasauliniuose klimato procesuose yra labai svarbus, ypač anglies dioksido sekvestracijos atžvilgiu, kadangi jie yra pagrindinis energijos šaltinis ir juose gausu biologinės įvairovės, kadangi vandenynai yra svarbus transportavimo kelias ir suteikia tvarų gyvenimo šaltinį, taip pat teikia esminius išteklius gyvybei palaikyti, įskaitant maistą, vaistus ir gelą vandenį; kadangi klimato kaita, netvari žuvininkystė ir nevaldomas jūros ekosistemų, buveinių ir rūšių naikinimas turi didelį poveikį ir kelia grėsmę vandenynų pajėgumui atlikti šias funkcijas;
- J. kadangi 80 proc. pasaulio žuvininkystės išteklių yra visiškai išnaudoti arba pernelyg išnaudojami ir apytiksliai 20 proc. pasaulio gyventojų tiesiogiai priklauso nuo žuvininkystės, nes jiems tai pirminis baltymų šaltinis;
- K. kadangi ekologinės nelaimės lemia didelį persikeliančių žmonių skaičių, kadangi būtina apibrėžti klimato ir ekologinio pabėgėlio tarptautinį statusą;
- L. kadangi moterys ir vaikai yra ypač pažeidžiami dėl klimato kaitos poveikio, ypač besivystančiose ir mažiausiai išsivysčiusiose šalyse; kadangi daug moterų vis dar yra visuomenės užribyje ir kenčia nuo diskriminacijos;
- M. kadangi ateities iššūkiai nėra pavieniai, bet yra tarpusavyje susiję ir priklauso vieni nuo kitų; kadangi „Rio+20“ yra vienintelis daugiašalis forumas, susijęs su visais trimis

- darnaus vystymosi ramsčiais, ir todėl užtikrinantis, kad bus taikomas visapusiškas požiūris;
- N. kadangi Jungtinių Tautų aplinkos programos (JTAP) vadinamojo „trigubo sraigto“ koncepcija galėtų tapti geru diskusijų pagrindu;
 - O. kadangi esama prieinamų daugelio tvarumo problemų sprendimų; kadangi, pvz., investicijų į biologinės įvairovės išlaikymą ir ekosistemų paslaugas grąža yra šimteriopa;
 - P. kadangi plačiai pripažįstami BVP, kaip žmonių gerovės ir vystymosi rodiklio, trūkumai,
 - Q. kadangi būtina skatinti tvarų vartojimą ir gamybą,
 - R. kadangi būtina skatinti socialiai įtraukią, sveiką, saugią ir teisingą visuomenę, kurioje būtų gerbiamos pagrindinės teisės ir kultūrų įvairovė, užtikrinamos lygios galimybės ir kovojama su visų formų diskriminacija,
 - S. kadangi geras aplinkos valdymas peržengia tarptautinių susitarimų ribas ir apima skaidrumą, atskaitomybę ir pilietinės visuomenės įtraukimą; kadangi Rio de Žaneiro deklaracijos 10 principu teigiama, kad geriausiai aplinkos klausimai išsprendžiami dalyvaujant visiems susijusiems piliečiams, ir pabrėžiama, kad reikia suteikti galimybę susipažinti su informacija, susijusia su aplinka, teise dalyvauti sprendimų priėmimo procese ir veiksmingai naudotis teisiniais bei administraciniais procesais;
 - T. kadangi per pastaruosius dvidešimt metų geopolitiniame pasaulyje įvykę esminiai pokyčiai, kai keletas besivystančių šalių tapo pagrindinėmis ekonominėmis ir politinėmis veikėjomis, lėmė naują galios ir įtakos pusiausvyrą, lemiančią naujus vaidmenis ir atsakomybę;
 - U. kadangi įnašai JT turėtų būti pateikti iki 2011 m. lapkričio 1 d., kaip indėlis į derybas, prasidėsiančias 2012 m. pradžioje;
1. palankiai vertina rezoliucijoje Nr. 64/236 JT Generalinės Asamblėjos pateiktą sprendimą 2012 m. birželio mėn. Rio de Žaneire sušaukti Jungtinių Tautų konferenciją dėl darnaus vystymosi kiek galima aukštesniu lygmeniu, kurioje pasaulio lyderiams būtų suteikta vienintelė galimybė nustatyti tvarumo darbotvarkę ateinantiems 10 metų, dar kartą patvirtinant visuotinio solidarumo poreikį; ragina, kad šalims būtų atstovaujama valstybių ir (arba) vyriausybių vadovų lygmeniu;
 2. palankiai vertina Komisijos komunikatą „Rio+20: ekologiškos ekonomikos ir geresnio valdymo siekiai“; tačiau mano, kad akcentuojant ekologišką ekonomiką ir privatųjį sektorių neturėtų būti nukreipiamas dėmesys nuo poreikio suteikti galią piliečiams ir skatinti gerą aplinkos valdymą peržengiant institucinių susitarimų ribas; pabrėžia, kad ES šiuo atžvilgiu gali dalytis svarbia patirtimi, taikydama Rio de Žaneiro deklaracijos 10 principą;
 3. prašo Komisijos ir Tarybos užtikrinti, kad iki 2011 m. lapkričio 1 d. JT būtų pateikta stipri ir vieninga ES pozicija, kuria būtų prisidedama prie derybų, prasidėsiančių 2012 m. pradžioje;
 4. pabrėžia, kad, jei ES nuosekliai siekia vidaus ir tarptautinių tikslų, darnus vystymasis turi

būti visų ES procesų ir politikos sričių esmė;

5. pabrėžia, kad surengiant aukščiausiojo lygio susitikimą „Rio+20“ sudaroma puiki galimybė sustiprinti politinį įsipareigojimą siekti darnaus vystymosi pasauliniu lygmeniu bei stiprinti pramoninių ir besivystančių šalių partnerystę;
6. atkreipia dėmesį į tai, kad būtinai reikia kuo skubiau ir dinamiškiau įgyvendinti ir tarptautiniu mastu valdyti tas darnaus vystymosi politikos sritis, kuriose pažanga lėta,
7. ragina Komisiją ir Tarybą užtikrinti, kad per aukščiausiojo lygio susitikimą „Rio+20“ būtų pateikiami ne tik geros valios pareiškimai, bet ir konkretūs veiksmai bei išmatuojami tikslai, taip pat jų įvertinimo būdai, reikalingi siekiant sukurti darnaus vystymosi elementų sąveiką;
8. kadangi ekologiška ekonomika laikoma viena iš dviejų pagrindinių aukščiausiojo lygio susitikimo temų, tvirtina, kad ekologiška ekonomika turi būti suprantama kaip visos ekonomikos veikimas laikantis tvarumo ir atsižvelgiant į biologinę įvairovę, ekosistemų paslaugų išlaikymą, klimato apsaugą ir gamtos išteklių naudojimą; pabrėžia, kad daugiau dėmesio reikėtų skirti žmogiškajam ir aplinkos kapitalui bei gamtos turtams ir kad darnus vystymasis yra daugiau nei vien ekologiška ekonomika;
9. akcentuoja, kad aukščiausiojo lygio susitikime „Rio+20“ didžiausias dėmesys turėtų būti skiriamas ryšio tarp aplinkos, ekonomikos ir socialinių darbotvarkių stiprinimui, į šiuos aspektus žiūrint ne kaip į atskirus tris ramsčius, bet taikant nuoseklesnį ir sąsajomis pagrįstą požiūrį,
10. laikosi nuomonės, kad tai, kaip reaguojama į būsimų problemų sprendimą, rodo ne augimo sulėtinimą, o tvaraus augimo ir ekologiškos ekonomikos skatinimą, kuriuo visoms šalims sudaromos galimybės, neatsižvelgiant į jų išsivystymo lygį ir ekonomikos struktūrą;
11. pabrėžia, kad būtina spręsti naujas atsirandančias problemas, kaip antai išteklių stoka ir jos vaidmuo konfliktuose;
12. pabrėžia, kad teisingumas – esminių pokyčių, kurie reikalingi, pagrindas, ir jie turėtų būti įgyvendinti pasauliniu lygmeniu, sudarant galimybes mažiau ir mažiau išsivysčiusioms šalims, padedamoms išsivysčiusių šalių, sutrumpinti įprastą vystymosi kelią ir pasiekti aukštesnį lygį žmonių gerovės srityje, taip pat teisingumo šalies viduje ir vienodų sąlygų visoms kartoms sudarymo atžvilgiu;
13. pabrėžia, kad aukščiausiojo lygio susitikime „Rio+20“ turėtų būti nustatyti specifiniai ir konkretūs tikslai bei būdai juos įvertinti ir stebėti, taip pat šiuo atžvilgiu ragina patvirtinti Ekologiškos ekonomikos gaires;
14. siekiant pereiti prie ekologiškos ekonomikos naikinant skurdą būtina susieti aplinkos apsaugą ir žmogaus teises ir spręsti klausimus dėl šių trijų tarpusavyje susijusių politikos aspektų:
 - investavimas į pagrindinių išteklių ir gamtos turtų tvarų valdymą remiantis suderintomis pastangomis mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros srityje,

- tinkamos rinkos ir reguliavimo sąlygų sukūrimas, atsižvelgiant į teisingumo principą,
 - valdymo gerinimas ir pilietinės visuomenės bei privačiojo sektoriaus įtraukimas;
15. pabrėžia poreikį, norint skatinti sąžiningai pasiskirstyti atsakomybę siekiant tvaraus pasaulinio vystymosi, įtraukti bendro, bet diferencijuoto požiūrio principą, atsargumo principą ir principą „teršėjas moka“, taip pat nustatyti didesnę gamintojo atsakomybę; pabrėžia, kad ekologiško augimo politikos klausimais turėtų būti ieškoma visiems naudingų sprendimų visuose sektoriuose skatinant verslumą, konkurencingumą bei inovacijas ir sutelkiant dėmesį į tas sritis, kuriose pažanga būtų ekonomiškai ir aplinkos požiūriu veiksmingiausia;
 16. pabrėžia, kad ekologiška ekonomika turi būti sutelkta į ekonominės veiklos atsiejimą nuo išteklių naudojimo ir aplinkos niokojimo;
 17. ragina Komisiją ir Tarybą užtikrinti, kad per aukščiausiojo lygio susitikimą „Rio+20“ būtų siekiama pasauliniu ir nacionaliniu lygmenimis išspręsti nesibaigiančio ir vis dar didėjančio nuosavo kapitalo trūkumo, atsiradusio dėl dabartinio ekonomikos modelio, klausimą,
 18. pakartoja, kad yra įsitikinęs, jog šiuo metu saugiausi, praktiškiausi ir prieinamiausi bendrų klimato kaitos, biologinės įvairovės nykimo ir dykumėjimo problemų sprendimai yra gamtos ekosistemų apsauga ir plėtimas;
 19. pabrėžia, kad aukščiausiojo lygio susitikime „Rio+20“ turėtų būti diskutuojama dėl integruoto požiūrio, kuriuo siekiama išspręsti įvairias, pvz., skurdo panaikinimo, sveikatos, maisto, užimtumo, lyčių lygybės ir energijos tiekimo klausimus; pažymi, kad šios problemos negali būti sprendžiamos atskirai ir paprasto sprendimo nėra, todėl bendradarbiavimas tampa dar svarbesnis; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad sveikų ir natūralių ekosistemų vaidmuo yra nepakeičiamas siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų;
 20. ragina aukščiausiojo lygio susitikime „Rio+20“ primygtinai siekti sparčios pažangos užtikrinant esamos tarptautinės aplinkos apsaugos teisinės sistemos veiksmingumą, skatinant valstybes prisijungti prie jau esamų tarptautinių priemonių, o pasirašiusias šalis kuo greičiau ratifikuoti šias priemones;

Veiksmai išteklių ir gamtos turtų srityje

21. pabrėžia, kad norint pereiti prie ekologiškos ekonomikos reikia imtis skubių veiksmų, susijusių su ekosistemų apsauga, veiksmingu ir tvariu išteklių ir gamtos turtų valdymu, kartu skatinant tvarų vartojimą ir gamybą; pabrėžia, kad būtina įgyvendinti esamas gebėjimų stiprinimo iniciatyvas;
22. dar kartą pabrėžia, kad Komisijos propaguojama ekologiškos ekonomikos sąvoka savaime neatneš neturtingiesiems gerovės ir nepadės pasiekti TVT, jei ekonomika ir gamtos turtai nebus tinkamai, veiksmingai ir teisingai valdomi ir jei dabartinėms ir ateities kartoms nebus vienodai užtikrintas jų padalijimas;
23. pabrėžia, kad būtina parengti ir įgyvendinti tvarios gamybos bei vartojimo planus ir

užtikrinti, kad gamtos išteklių naudojimo poveikis neviršytų saugių ekologinių ribų;

24. pažymi, kad sąžininga ir teisinga galimybė dabartinėms ir ateities kartoms naudotis ištekliais bei sąžiningas ir teisingas jų padalijimas yra labai svarbi vystymosi ir skurdo panaikinimo prielaida ir kad besivystančios šalys, taip pat regioninės ir vietos valdžios institucijos turi turėti galimybę pasipelninti iš savo gamtos išteklių tvariausiu įtraukiausiu būdu; pabrėžia, kad esminę reikšmę turi visų valstybių dalyvavimas šiame procese siekiant sukurti darnią visuomenę; pabrėžia, kad klimato kaita labiausiai paveiks vargingiausias šalis ir neturtingiausius pasaulio gyventojus, todėl jiems reikia padėti prisitaikyti, visų pirma atsižvelgiant į moterų ir pažeidžiamiausių gyventojų poreikius ir žinias;
25. akcentuoja, kad svarbu vertinti išteklių, gamtos turtų ir ekosistemų paslaugų realią vertę, tačiau gamtos sistemų nepaversti preke; ragina įdiegti gamtos turtų apskaitos procesus ir juos įtraukti į ekonomikos apskaitos struktūras ir politinių sprendimų priėmimo procesus;
26. mano, kad pramoninės šalys turėtų prisiimti atsakomybę remti besivystančias šalis, siekiančias toliau vystytis, ir sudaryti joms sąlygas nekartoti tų pačių klaidų, susijusių su gamtos ištekliais ir nedarniu vystymusi;
27. pabrėžia, kad išteklių gavyba ir naudojimas daro didelę įtaką aplinkai ir vietos bendruomenėms; ragina Komisiją įtraukti išorės sąnaudų, skiriamų aplinkos apsaugai ir bendruomenėms, internalizavimo sąvoką į „Rio+20“ diskusijas ir derybas;
28. pabrėžia, kad reikia skubiai išspręsti nepakankamų išteklių, pvz., žaliavų, bei jų darnaus naudojimo ir perdirbimo galimybių klausimus, tačiau taip pat būtina gerinti mokslinius veiksmingo išteklių naudojimo technologijų tyrimus, prieigą prie jų ir jų platinimą;

Vanduo

29. pabrėžia, kad per aukščiausiojo lygio susitikimą „Rio+20“ turi būti atnaujintas įsipareigojimas siekti skatinti vandens išteklių apsaugą ir darnų vandens, kaip viešosios gėrybės, valdymą; mano, kad tarptautinės partnerystės sukūrimas šioje srityje galėtų padėti pasiekti šį tikslą, ypač įgyvendinant prisitaikymo prie klimato kaitos programas, pagal kurias turėtų būti surenkamas vanduo tose vietose, kuriose jis iškrenta;
30. pabrėžia, kad Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 2010 m. liepos 28 d. rezoliucijoje pripažįstama, kad turėti prieigą prie geriamojo vandens yra žmogaus teisė, ir ragina taikyti specialią apsaugą vandeniui, nes jį itin veikia klimato kaita, ir dėl to gali sumažėti turimo vandens, ypač geriamojo, kiekis ir kokybė;
31. ragina per aukščiausiojo lygio susitikimą „Rio+20“ užtikrinti, kad visame pasaulyje būtų užtikrinta žmogaus teisė į vandenį ir tinkamas sanitarines sąlygas;
32. pažymi integruoto upės baseino valdymo svarbą ir ragina stiprinti politiką, kuria siekiama pagerinti galimybę apsirūpinti vandeniu, padidinti išlaikymo laiką, kokybę ir veiksmingumą, taip pat tarpvalstybinį bendradarbiavimą tarpvalstybiniuose upių baseinuose;

Jūrų aplinka ir vandenynai

33. pabrėžia, kad reikia pagerinti jūrų aplinkos, biologinės įvairovės bei vandenynų valdymą ir sustiprinti jų apsaugą, mano, kad jūros bei vandenynai turi tapti vienu iš pagrindinių Rio de Žaneiro sistemos ramsčių, šalia klimato ir biologinės įvairovės apsaugos;
34. ragina aukščiausiojo lygio susitikime „Rio+20“ pradėti konkrečias derybas siekiant patvirtinti tarptautines teisinės priemones šiose srityse:
- jūrų ir vandenynų taršos iš sausumos kontrolė,
 - darnaus žmogaus veiklos valdymo ir vertinimo sritys, kurios nepriklauso nacionalinei jurisdikcijai, ir
 - jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo, saugomų jūrų teritorijų tarptautiniuose vandenyse nustatymo ir pripažinimo;

Pagal šias priemones turėtų būti nustatyta daugiatakslės paskirties saugomų jūrų teritorijų, aplinkos poveikio vertinimų ir teisingo ir nešališko naudos, gautos iš genetinių ir kitų išteklių, panaudojimo, pasiskirstymo teisinė sistema; be to, pagal šias priemones reikėtų nustatyti priežiūros ir įgyvendinimo užtikrinimo mechanizmus;

35. ragina sparčiai įdiegti pasaulinę jūrų ekosistemos priežiūros sistemą siekiant stebėti jūrų ekosistemų ir žuvininkystės išteklių pokyčius;
36. mano, kad turi būti sudarytas svarbus susitarimas dėl darnaus žuvininkystės valdymo, būtent: įgyvendinant tvarios žvejybos programas, užtikrinant atnaujintą politinį įsipareigojimą įgyvendinti tarptautinius susitarimus dėl gyvųjų jūros išteklių apsaugos ir darnaus valdymo; susitariant dėl įgyvendinimo tikrinimo proceso, siekiant užtikrinti, kad būtų leidžiama verstis žuvininkyste tik tuo atveju, jeigu laikomasi tarptautinių įsipareigojimų; stiprinant regionines žuvininkystės valdymo organizacijas ir įdiegiant gerą patirtį, susijusią su institucijomis, skaidrumu ir atskaitingumu bei priežiūra ir vykdymo užtikrinimo mechanizmais;
37. dar kartą pabrėžia, kad vykdant veiklą, kuri daro įtaką gyvenamajai aplinkai, būtina laikytis atsargumo principo ir ekosisteminio požiūrio;

Energetika

38. pabrėžia, kad didėja įprastinių iškastinio kuro energijos šaltinių, pvz., naftos, gamtinių dujų ir anglių, stygius; pakartoja, kad jie prisideda prie šiltnamio efekto, o neįprastiniams ištekliams turėtų būti taikomas poveikio aplinkai ir produktyvumui vertinimas;
39. siekiant palengvinti perėjimą prie anglies dioksido neišskiriančios energijos gamybos tarptautiniu lygmeniu, ragina atsisakyti bet kokio naftos išteklių žvalgybos ir gavybos jūroje tokiose ekologiškai pažeidžiamose srityse kaip Arkties zona ir nepritearia naftos gavybai iš bitumingojo smėlio ir naftingųjų skalūnų;
40. pabrėžia, kad pereinant prie ekologiškos ekonomikos reikia radikaliai pertvarkyti energetikos sektorių siekiant skatinti naudoti atsinaujinančią energiją ir užtikrinti energijos vartojimo efektyvumą, sudaryti visuotinę galimybę gauti energijos, taip pat ir neturtingiesiems, ir skatinti elektrifikaciją, ypač mažiausiai išsivysčiusiose šalyse; pabrėžia, kad reikalingos atsinaujinančiosios energijos technologijos ir (tarpsektorinis)

technologijų ir patirties perdavimas, ypač siekiant remti nedidelio ir vietos masto atsinaujinančios energijos vartojimą, kad nebūtų kliudoma naudotis teise į vystymąsi;

41. ragina įgyvendinti pasaulinius tikslus ir priemones siekiant padidinti atsinaujinančiosios energijos vartojimą ir energijos vartojimo efektyvumą visame pasaulyje,
42. mano, kad atsinaujinančioji energija ir energijos vartojimo efektyvumas gali padėti sušvelninti klimato kaitą, prisidėti prie socialinio ir ekonomikos vystymosi, padidinti apsirūpinimo saugumą ir suteikti naudos aplinkos ir sveikatos srityse,
43. ragina aukščiausiojo lygio susitikime „Rio+20“ užtikrinti, kad būtų garantuotas biodegalų ir bioenergijos produktų tvarumas, ir pabrėžia, kad šiuo požiūriu reikia visapusiškai laikytis žmogaus teisių ir gamtos apsaugos normų;
44. mano, kad pagal dabartinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD), žemės naudojimo, žemės naudojimo paskirties keitimo ir miškininkystės (angl. LULUCF) apskaitos metodiką nustatyti trumpalaikiai terminai gali pakenkti laimėjimams šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo srityje; ragina persvarstyti šią metodiką, kad būtų išsaugotas gamtos ekosistemų gebėjimas prisitaikyti;
45. mano, kad energijos kainos turėtų atspindėti energijos tiekimo išorės sąnaudas,
46. atsižvelgdamas į Fukušimoje įvykusią katastrofą primena, kad neabejotinai būtina Europos Sąjungoje užtikrinti aukščiausią branduolinės saugos lygį ir šiuos reikalavimus remti tarptautiniu lygmeniu;

Žemės ūkis ir apsirūpinimo maistu saugumas

47. pabrėžia, kad galimybė gauti tinkamą ir sveiką maistą – viena iš pagrindinių žmogaus teisių, todėl ragina imtis tvirtų ir suderintų veiksmų kovojant su žmonių sukeltomis bado priežastimis ir besivystančiose šalyse užtikrinti apsirūpinimo maistu savarankiškumą;
48. pabrėžia, kad reikia skubiai skatinti naikinti skurdą padedantį smulkųjį, darnų, ekologinį žemės ūkį, pripažįstant, kad jau yra taikomos atitinkamos mažo poveikio daugiavfunkcės ūkininkavimo sistemos, pagal kurias taikoma tradicinė sėklų auginimo sistema, ir jos turi būti skatinamos;
49. mano, kad gyvulininkystės sektorius yra pagrindinė ekologiškos ekonomikos dalis, kad itin svarbu įgyvendinti humaniškus ir tvarius gyvulininkystės metodus, ir kad pragyvenimo šaltinių gerinimas ir išsaugojimas atlieka svarbų vaidmenį mažinant klimato kaitos poveikį, ypač besivystančiose šalyse ir kaimo vietovėse;
50. pritaria Komisijos nuomonei, kad turi būti stiprinamos jau taikomos iniciatyvos, kuriomis skatinamas darnus žemės ūkis, remiantis daugiašaliais veiksmais (pvz., FAO), regionine, nacionaline ir vietos masto veikla (pvz., ekologišku ir didelės gamtinės vertės žemės ūkiu, efektyviai energiją vartojančiais šiltnamiais, tvariomis gyvūnų laikymo patalpomis, tiksliau ūkininkavimu, anglies dioksido požiūriu neutraliu žemės ūkiu verslu, biomase ir mėšlo fermentacija), taip pat stiprinamas verslas, be to, turi būti pradėtos naujos iniciatyvos ir partnerystė, remiantis Pasaulio apsirūpinimo maistu saugumo komiteto valdymo priemonėmis siekiant tvaresnio maisto vartojimo ir gamybos, norint padidinti gyventojų atsparumą ir siekiant sumažinti badą;

51. prašo, kad taikant pasaulinio masto priemones būtų sukurtas didesnis pagrindinių prekių rinkų skaidrumas ir sustabdytos finansinės spekuliacijos, dėl kurių smarkiai svyruoja maisto prekių kainos ir dėl to didėja pasaulio maisto krizė, priimant JT specialiojo pranešėjo teisės į maistą klausimais rekomendacijas; yra susirūpinęs dėl pasaulinės tendencijos, kai užsienio subjektai įsigyja didelius žemės plotus besivystančiose šalyse; pabrėžia, kad reikia sustabdyti šią tendenciją siekiant užtikrinti apsirūpinimo maistu saugumą ir apsaugoti smulkiųjų savininkų ir vietos bendruomenių teises;
52. apgailestauja dėl lėtos derybų ir įsipareigojimų vykdymo pažangos įgyvendinant JT konvenciją dėl kovos su dykumėjimu (angl. UNCCD); mano, kad dirvožemis sudaro nepakankamus išteklius ir kad reikia pasauliniu mastu reaguoti į dirvožemio blogėjimą bei žemės naudojimo paskirties keitimą; ragina imtis konkrečios veiklos, veiksmingų priemonių ir stebėsenos, visų pirma susijusios su biodegalų gamyba;
53. pabrėžia, kad labai svarbu išnaudoti visą smulkaus ir vietos masto gamintojų ir šeimos ūkių, kurie yra atsakingi už didžiąją pasaulyje tiekiamų maisto produktų dalį ir kuriems reikalinga speciali parama gamybos srityje ir galimybė patekti į rinką, potencialą ir užtikrinti jiems nuosavybės teises;
54. pabrėžia taikomųjų mokslinių tyrimų ir inovacijų poreikį žemės ūkio srityje siekiant paskatinti tvarių sprendimų priėmimą, pvz., taikyti tikslųjį ūkininkavimą, kuris mažina drėkinimo ir augalų apsaugos produktų poreikį;
55. sutinka su Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos (angl. FAO), Tarptautinio žemės ūkio plėtros fondo (angl. IFAD), Tarptautinio valiutos fondo (TVF), Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (angl. OECD), Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencijos (angl. UNCTAD), Jungtinių Tautų Pasaulio maisto programos (PMP), Pasaulio banko, Pasaulio prekybos organizacijos (PPO), Tarptautinio maisto politikos tyrimų instituto (angl. IFPRI) ir Jungtinių Tautų Aukšto lygio darbo grupės rekomendacijomis Didžiajam dvidešimtukui (G-20), kad šalys iš dabartinių nacionalinės politikos sričių pašalintų nuostatas dėl biodegalų gamybos ar vartojimo subsidijavimo ar įgaliojimo bent jau iki tol, kol įsigalios garantijos dėl konkurencijos panaikinimo maisto gamybos, biologinės įvairovės ir klimato kaitos srityse;

Miškai

56. pabrėžia, kad miškų naikinimas ir alinimas sukelia ekologinę ir socialinę žalą, kurią sunku pašalinti, pvz., ilgalaikį vandens sąlygų sutrikimą, stepių formavimąsi ir dykumėjimą, klimato kaitą ir biologinės įvairovės praradimą, skurdą kaimo vietovėse ir konfliktus dėl žemės, galimybės naudotis ištekliais, teisėmis ir nauda, taip pat bendras ekonomines sąnaudas, kurios gerokai viršija apsaugos ir gerinimo priemonėms skiriamas išlaidas; mano, kad „Rio+20“ aukščiausiojo lygio susitikime vienas iš tikslų turėtų būti užtikrinti dalyvavimą miškų valdyme, sąžiningą ir teisingą naudos pasidalijimą ir miškų išsaugojimą bei tvarų naudojimą pasauliniu lygmeniu;
57. akcentuoja, kad reikia skatinti tvarų miškų tvarkymą ir kovoti su miškų naikinimu, *inter alia*, neleidžiant patekti į rinką neteisėtai arba netvariai kertamai medienai; pabrėžia, kad norint pasiekti šį tikslą reikia užmegzti partnerystes su vyriausybėmis, vietos bendruomenėmis ir tenykščių gyventojų grupėmis, pilietine visuomene ir privačiuoju sektoriumi;

58. šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad būtina įvykdyti Nagojos konferencijoje priimtą įsipareigojimą iki 2020 m. bent jau perpus sumažinti ir, kur įmanoma, beveik visiškai sustabdyti natūralių buveinių, įskaitant miškus, nykimą;
59. mano, kad REDD+ priemonės sukūrimas pagal JTBKKK turėtų užtikrinti, kad būtų prisidedama prie visuotinės miškų apsaugos tikslų bei siekių ir jų būtų laikomasi, ir kad, pvz., reiktų sukurti specialias infrastruktūras palydoviniams ir *in situ* stebėjimui, siekiant įvertinti, ar anglies dioksidas surenkamas saugomuose miškuose, taip pat kad būtų gerbiamos žmogaus teisės ir laikomasi atitinkamų Biologinės įvairovės konvencijos nuostatų; todėl ragina užtikrinti didesnę skaidrumą skirstant atitinkamas lėšas ir vykdyti griežtesnę stebėseną; pabrėžia, kad REDD+ priemonės sukūrimas turėtų būti akivaizdžiai naudingas biologinei įvairovei ir pagrindinėms ekosistemų paslaugoms ne tik klimato kaitos švelninimo srityje ir turėtų prisidėti stiprinant nuo miško priklausomų žmonių, visų pirma tenyškčių ir vietos bendruomenių, teises ir gerinant jų gyvenimo sąlygas;
60. reiškia susirūpinimą dėl naujojo Miškų kodekso, kurį rengiasi patvirtinti Brazilijos Senatas ir kurį patvirtinus padidės Brazilijos Amazonės miškų naikinimas, kliudant tarptautinėms pastangoms sušvelninti klimato kaitą;
61. ragina priimančiąją valstybę Braziliją aiškiai įsipareigoti saugoti Amazonės miškus ir sustabdyti pilietinės visuomenės atstovų, siekiančių apsaugoti aplinką, baudžiamąjį persekiojimą;
62. ragina Komisiją laiku „Rio+20“ aukščiausiojo lygio susitikimui pateikti tyrimą, kuriame būtų įvertintas ES maisto ir ne maisto produktų suvartojimo poveikis miškų naikinimui; ragina tyrime taip pat įvertinti esamų ES politikos sričių ir teisės aktų poveikį miškų naikinimui ir apžvelgti naujas politikos iniciatyvas, kuriomis siekiama pašalinti nustatytą poveikį;

Cheminiai produktai ir pavojingos medžiagos

63. pritaria Komisijos nuomonei, kad yra tinkamas laikas sukurti tvirtesnę ir aiškesnę tarptautinę cheminių produktų ir pavojingų medžiagų naudojimo tvarką ir kad per aukščiausiojo lygio susitikimą „Rio+20“ turėtų būti nustatytas įsipareigojimas pasiekti šį tikslą, raginant kuo daugiau valstybių kaip modeliui vadovautis ES REACH reglamentu;

Atliekų tvarkymas

64. pabrėžia faktą, kad vykdant gerą atliekų tvarkymą ne tik sumažinamas poveikis aplinkai, bet ir sukuriama pakartotinio naudojimo ir perdirbamos medžiagos bei darbo vietos;
65. pabrėžia, kad daug išteklių, kurie šiuo metu supilami sąvartynuose, sudeginami ar neigiamai veikia aplinką ir vietos bendruomenes, gali būti pakartotinai panaudoti ir perdirbti, pabrėžia, kad reiktų dėti daug pastangų siekiant perdirbti šiuos išteklius, kad vietos bendruomenės pajustų pridėtinę vertę kuriant darbo vietas ir įgyvendinant inovacijas ir kad perdirbant ir pakartotinai panaudojant šiuos išteklius būtų užkirstas kelias natūralių buveinių ir vietos bendruomenių nykimui;

Vystymosi sąlygos, kuriomis siekiama skatinti rinkas ir investavimą į žmogiškąjį kapitalą

66. pabrėžia, kad biologinę įvairovę, ekosistemų paslaugas ir gamtos išteklius reikia įtraukti į

nacionalines sąskaitas, taip pat į visus vystymosi ir skurdo naikinimo planus ir strategijas;

Aplinkai kenksmingos subsidijos

67. pabrėžia skubų poreikį išspręsti aplinkai kenksmingų subsidijų problemą, kurti ir įgyvendinti teigiamas paskatas siekiant gauti naudos iš biologinės įvairovės ir ją išsaugoti;
68. šiuo atžvilgiu pritaria, kad pasiūlymuose dėl bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) reformos didesnis dėmesys būtų skiriamas BŽŪP ekologiškumui;
69. ragina aukščiausiojo lygio susitikimo „Rio+20“ dalyvius imtis šalių koordinuojamų veiksmų, kuriais, laikantis Nagojos įsipareigojimų, siekiama iki 2020 m. identifikuoti ir laipsniškai nutraukti aplinkai kenksmingas subsidijas;

Reguliavimo ir rinka paremtos priemonės

70. pabrėžia, kad reguliavimo priemonių naudojimui nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis kartu su rinkos principais grindžiamomis priemonėmis teks esminis vaidmuo palaikant bendrą mūsų visuomenės tvarumą; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad skubu spręsti tarptautinės laivybos ir aviacijos poveikio klimatui problemą, ir atkreipia dėmesį į ES rodomą pavyzdį ir jos tikslus „20-20-20“ ir apskritai pažangią jos aplinkos politiką bei standartus;
71. pabrėžia, kad reikia aiškios, patikimos ir visapusiškos reguliavimo sistemos, kad dalyviai galėtų pakreipti ekonominę logiką link veiksmingos, atsakingos ir ekologiškos ekonomikos;
72. ragina, kad tarptautiniu lygmeniu būtų nustatytas finansinių sandorių mokestis;
73. pažymi, kad mokesčių reformos, sukurtos siekiant mokesčių našatą perkelti iš darbo sektoriaus į išteklių naudojimo ir taršos sektorių, gali duoti naudingų rezultatų tiek užimtumui, tiek aplinkai, nes dėl pokyčių tampa patrauklesnis išteklių naudojimo efektyvumas, perdirbimas ir pakartotinis jų panaudojimas, todėl atsiranda daugiau galimybių kurti darbo vietas;
74. ragina ES Komisiją skatinti aplinkosaugos aspektų įtraukimą į tarptautines prekybos derybas,

Finansavimas

75. pabrėžia, kad pereinant prie ekologiškos pasaulinės ekonomikos reikės didelio masto finansinių investicijų; akcentuoja, kad vien viešųjų lėšų neužteks ir kad taikant viešąjį finansavimą bus gerokai paspartintos ir skatinamos daug didesnės privačios investicijos; pabrėžia, kad būtina skatinti inovacijų diegimą ir naujų technologijų panaudojimą, gerinant ir galimybes gauti finansavimą;
76. ragina per aukščiausiojo lygio susitikimą „Rio+20“ rekomenduoti pertvarkyti esamas finansines strategijas ir, jei reikia, sukurti naujas viešojo ir privačiojo sektorių finansavimo sistemas bei partnerystę;
77. mano, kad besivystančiose šalyse reikia įdiegti stabilią, ilgalaikę finansinės paramos, gebėjimų stiprinimo ir technologijų perdavimo sistemą, kad būtų skatinamas darnus

vystymasis ir būtų sudarytos sąlygos joms neiti daug energijos sunaudojančios ir daug anglies dioksido išskiriančios gamybos plėtojimo keliu, kuriuo nuėjo pramoninės šalys;

78. ragina per aukščiausiojo lygio susitikimą „Rio+20“ sustiprinti priemones ir padidinti esamus išteklius, skiriamus visuotinio pavojaus aplinkai ir gaivalinių nelaimių pavojaus mažinimo mechanizmams;
79. pabrėžia, kad oficiali pagalba vystymuisi (OPV) turėtų būti geriau stebima, taip pat naudojant alternatyvias įsipareigojimo skatinti vystymąsi priemones, kaip antai OECD šalių programuojama pagalba arba įsipareigojimą skatinti vystymąsi atspindintis indeksas, siekiant užtikrinti atitiktį daugiašaliams susitarimams aplinkos klausimais ir padėti pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų ir didesnių ekologiškos ekonomikos tikslų;
80. mano, jog labai svarbu, kad vargingiausios šalys galėtų pasinaudoti inovaciniais finansavimo būdais siekiant panaikinti šių šalių patiriamą nuosavo kapitalo trūkumą;
81. ragina stebėti lyčių pusiausvyros išlaikymo finansavimo poveikį, kad būtų užtikrintas finansavimas, pagal kurį atsižvelgiamas į lyčių aspektus;

Piliečių vaidmens didinimas

82. mano, kad yra itin svarbu ir toliau didinti piliečių vaidmenį vykdant aplinkos apsaugos valdymą ir ragina „Rio+20“ aukščiausiojo lygio susitikimo dalyvius siekti pažangos užtikrinant veiksmingą visuotinį Rio de Žaneiro deklaracijos 10 principo įgyvendinimą; mano, kad po 10 metų Orhuso konvencijos taikymo ES, vykstant tarptautinėms diskusijoms, gali pasidalinti reikšminga patirtimi;
83. ragina išplėsti Orhuso konvencijos nuostatas, kad ji būtų taikoma ne tik JT Europos ekonomikos komisijos (EEK) šalims, paverčiant šią konvenciją pasauline arba leidžiant prisijungti prie Orhuso konvencijos šalims, nepriklausančioms JT EEK;
84. rekomenduoja laikytis visapusiško požiūrio į pagarbą žmogaus teisių principams ir įgyvendinant politikos kryptis, kuriomis siekiama darnaus vystymosi, pabrėžia, kad reikia suteikti tinkamą apsaugos lygį žmonėms, kuriems klimato kaita daro didžiausią poveikį;
85. pabrėžia, kad reguliavimo priemonė gali būti sėkminga tik tada, jei siejama su informavimu ir švietimu; be to, laikosi nuomonės, kad vertybių ir elgesio pokyčiai principo „iš apačios į viršų“ požiūriu yra labai svarbūs, ir ypač ragina imtis iniciatyvų, į kurias įtraukiamas jaunimas, nes būtent kita karta pajus mūsų veiksmų padarinius;

Mokymai

86. pabrėžia poreikį visose šalyse remti švietimo ir mokymo programas, ypač skirtas jaunimui; mano, kad skatinant naujus įgūdžius bus galima sukurti naujų darbo vietų pasaulinėje darbo rinkoje, kuriant didėjančią teigiamą poveikį socialiniu lygmeniu;

Technologijos

87. akcentuoja mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bei naujovių svarbą ir pabrėžia mokslinio bei technologinio bendradarbiavimo poreikį;
88. pripažįsta, kad technologinės inovacijos, jų vertinimo darbai ir perdavimas yra būtini

siekiant atremti aplinkos, ekonominius ir socialinius iššūkius; tačiau taip pat pabrėžia, kad technologinis vystymasis negali būti vienintelis sprendimas siekiant spręsti su aplinka susijusias problemas ar panaikinti skurdą;

89. pabrėžia, kad inovacijos – ne vien tik techninės naujovės: socialinės inovacijos teikia naujus ir veiksmingus pagrindinių socialinių poreikių sprendimus, o jas kuria asmenys ar organizacijos, kurie vadovaujami socialinėmis ir nebūtinai komercinėmis paskatomis; be to, pabrėžia, kad socialinės inovacijos suteikia galimybę piliečiams visais atvejais gerinti savo darbo ir gyvenimo sąlygas, todėl galėtų padidinti pilietinės visuomenės vaidmenį pasauliniu mastu ir padėti įtraukti pilietinę visuomenę į gamtos išteklių apsaugą ir tvarų jų naudojimą;
90. reiškia nepritarimą pasiūlymams dėl plataus masto geoinžinerijos;
91. primena, kad tenykščių ir vietos bendruomenių žinių, inovacijų ir naudojamų metodų apsauga sudaro neabejotiną pirminių Rio de Žaneiro aukščiausiojo lygio susitikimo susitarimų, kuriuose nustatyti laiko patikrinti, saugūs ir atsparūs veiklos išvien su gamta;
92. pabrėžia, kad įdiegiant naujas ir atsirandančias technologijas neturi būti kenkiama teisingo ir darnaus vystymosi bei skurdo panaikinimo tikslams; pabrėžia, kad technologijų taikymas gali turėti įvairių poveikį aplinkai, socialinį ir ekonominį poveikį, ir be tinkamos priežiūros, taikant tam tikras technologijas, gali būti netvariai naudojami gamtos ištekliai (pvz., vanduo, žemė, biomasė), padidėti skurdas ir atsirasti kitų žalingų socialinių padarinių,
93. todėl remia Balio strateginį technologijų paramos ir gebėjimų stiprinimo planą su aplinka susijusių technologijų srityje, taip pat remia aplinkai nekenksmingų technologijų vertinimo ir perdavimo tikslus; prašo JT sistemoje sukurti instituciją, kuri būtų įpareigota stebėti, vertinti ir teikti informaciją apie naujas technologijas, svarbias integruojant platesnę tvarumo sąvoką ir skatinant tvarų produktų ir procesų vystymą visose srityse;

Pažangos įvertinimas

94. ragina skubiai atlikti tyrimus siekiant sukurti naujas pažangos vertinimo priemones, kad būtų galima įvertinti pažangą teisingumo ir darnaus vystymosi srityse;
95. pabrėžia, kad aukščiausiojo lygio susitikime „Rio+20“ turėtų būti pateiktas naujas alternatyvus augimo ir gerovės vertinimo modelis, kurį taikant būtų atsižvelgiama ne tik į BVP, grindžiamas tokiais iniciatyvomis kaip tarptautinė integruotų aplinkos ekonominių sąskaitų sistema (angl. SEEA), žmogaus socialinės raidos indeksas ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (angl. OECD) projektas „Visuomenės pažangos vertinimas“; pabrėžia, kad tai yra būtina siekiant plačiąja prasme įvertinti pasiektą pažangą, apimančią ekonominius, aplinkos ir socialinius aspektus; todėl ragina priimti aiškius ir išmatuojamus rodiklius, kuriuos taikant būtų atsižvelgiama į klimato kaitą, biologinę įvairovę, išteklių naudojimo efektyvumą ir socialinę įtrauktį;
96. ragina surengti plačias diskusijas tarptautiniu lygmeniu dėl šių rodiklių įtraukimo į dažniausiai naudojamus pažangos viešojoje ir privačiojoje srityse vertinimo procesus;
97. ragina pripažinti regresio vengimo principą aplinkos apsaugos bei pagrindinių teisių srityse;

Valdymo ir privačiojo sektoriaus dalyvavimo stiprinimas

98. pabrėžia, kad reikia skubiai pagerinti darnaus vystymosi valdymą;
99. laikosi nuomonės, kad JTAP turėtų būti stiprinama JT sistemoje, pvz., JTAP paverčiant specializuota Jungtinių Tautų agentūra (tokia kaip TDO), nes tai būtų geriausias būdas pagerinti tarptautinį aplinkos valdymą ir pasiekti pažangą pasaulinio darnaus vystymosi srityje; tačiau šiuo atžvilgiu atkreipia dėmesį į visas galimas alternatyvas, nustatytas vertinant Nairobi ir Helsinkio proceso rezultatus;
100. ragina, įgyvendinant JTAP, pagal Tarptautinės klimato kaitos komisijos pavyzdį sudaryti specialią mokslininkų grupę, kuriai būtų pavesta apžvelgti ir įvairiuose sektoriuose įvertinti naujausią pasaulio mokslinę, techninę, socialinę ir ekonominę informaciją, svarbią biologinės įvairovės ir tvarumo supratimo požiūriu;
101. dar kartą pakartoja prašymą įkurti tarptautinę aplinkos tarnybą siekiant, kad visuotiniai aplinkosaugos teisės aktai taptų labiau įpareigojantys ir daugiau taikomi, arba bent jau tarptautinę instituciją, pvz., ombudsmeno tarnybą, kuriai būtų suteikti tarpininko įgaliojimai;
102. ragina aukščiausiojo lygio susitikimo „Rio+20“ dalyvius nustatyti strategiją, kuria būtų siekiama padidinti įvairių daugiašalių aplinkos apsaugos susitarimų nuoseklumą; pabrėžia, kad šiuo požiūriu būtina taikyti suderintą požiūrį įgyvendinant tris Rio de Žaneiro konvencijas (dėl biologinės įvairovės, dėl klimato kaitos ir dėl dykumėjimo), nes jos tarpusavyje susijusios, taikomos toms pačioms ekosistemoms ir jose sprendžiami tarpusavyje susiję klausimai;
103. pabrėžia, kad į įgyvendinimo procesus reikia įtraukti pasaulinius, nacionalinius ir vietos veikėjus,
104. pažymi poreikį sustiprinti finansų, ekonomikos, vystymosi, aplinkos ir kitų ministrų vaidmenį vykdant darnaus vystymosi politiką;
105. ragina aukščiausiojo lygio susitikimo „Rio+20“ dalyvius stiprinti pagrindinių suinteresuotųjų subjektų, įskaitant privatųjį sektorių, dalyvavimą; pabrėžia, kad svarbus vaidmuo turi tekti verslo įmonėms ir pilietinei visuomenei, ypač NVO, socialiniams judėjimams ir tenykščių gyventojų bendruomenėms;
106. pabrėžia, jog svarbu, kad besivystančiose ir išsivysčiusiose šalyse verslo įmonės ir pilietinė visuomenė veiktų kartu tam, kad būtų pasiekta apčiuopiamų rezultatų;
107. pabrėžia, kad svarbu įtraukti piliečius; ragina ugdyti sąmoningumą ir teikti daugiau informacijos apie tvarų vartojimą, taip pat kurti ir stiprinti paskatas siekiant pakeisti vertybes ir elgesį bei sudaryti sąlygas piliečiams ir pramonės įmonėms lengviau priimti atsakingus sprendimus;
108. pabrėžia, kad būtina imtis veiksmų, kuriais būtų skatinami elgesio pokyčiai siekiant tvaraus vartojimo modelio;
109. pabrėžia, kad visi pagrindiniai suinteresuotieji subjektai turėtų turėti galimybę visapusiškai, atvirai ir sąžiningai gauti informaciją apie visas derybas, nesusijinius ir

parengiamuosius posėdžius, ruošiantis susitikimui „Rio+20“;

110. mano, kad Parlamento atstovai turėtų atlikti aktyvų vaidmenį su konferencija susijusioje veikloje; idealiu atveju Europos Parlamentas turėtų oficialiai dalyvauti konferencijoje tokiu pat statusu kaip ir Komisijos delegacija arba bent tokiu pačiu statusu kaip dalyvavo kitose konferencijose,

o

o o

111. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams bei Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.